

ere dansk politisk historie, og det tror jeg også at regeringspartierne har lært af. Jeg tror, det varer meget lang tid, inden man begiver sig ind i det selskab igen.

Det er jo i virkeligheden, kan man sige, mange af de ting, vi i øjeblikket retter op på. Og så retter vi også op på den oprindelige skævhed med sygedagpengene helt tilbage fra 1982. I virkeligheden er det, vi er i færd med, at rydde op efter de gange, de borgerlige har været inde og lave store huller i dansk socialpolitik.

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Det var jo næsten, som om Venstre skulle have skylden for energiprisernes himmelflugt.

Det jeg spurgte om, var: Bekymrer det overhovedet ikke hr. Villy Søvnal og SF, at der er 300.000 med lave indkomster, som bliver ramt af den finansieringsmodel? Det ville jeg egentlig også gerne have et svar på, men hvis jeg ikke får noget svar, så må jeg jo konkludere, at det er ikke noget problem for SF.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

I modsætning til Venstre forfølger vi jo i SF det princip, og det er formentlig derfor, der er i øjeblikket er balance på de offentlige finanser, at når man vil nogle udgiftskrævende ting, så skal man også kunne komme med pengene til det.

Jeg efterlyste i et spørgsmål til Venstre og også til De Konservative et eksempel på, hvor man havde forestillet sig, at pengene skulle komme fra. Det er jo nemt nok at dele julegaver ud, hvis man ikke er villig til at kræve pengene op.

Vi har sagt, at vi ikke synes, det her er dramatisk. Vi har gjort os stor umage for at kompensere lavindkomstgrupperne for det, vi har lavet, så vidt det overhovedet er muligt, senest med tillægget om lærlinge.

Og så synes vi egentlig, at det står ganske rimeligt i forhold til de grupper, der er virkelig trængt, dem, der har pensionen som levegrundlag, hvor vi i modsætning til De Konservative jo ikke er optaget af alle ældre. Vi synes ikke, det er en social begivenhed at være ældre, hvis man har 300.000 kr. i indkomst. Vi er optaget af dem, der kun har lave indkomster, og det er jo derfor, vi giver på pensionstillægget.

Så nej: Vi er meget tilfredse med det, og vi håber bestemt ikke, det bliver den sidste aftale, vi i denne her omgang indgår med regeringen.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Aase D. Madsen som ordfører.

Aase D. Madsen (DF):

Vi i Dansk Folkeparti må indrømme, at vi ikke havde fantasi nok til at forestille os, at regeringens, SF's og Enhedslistens forlig om de nødvendige reguleringer i tilskuddene til pensionisternes varme- og helbredsudgifter skulle betales ved at fastfryse pensionsfradraget med det resultat, at mange tusinde andre af de dårligst stillede, bl.a. de handicappede, får et skattesmæk. Regeringen fodrer så at sige hunden med dens egen hale.

Noget lignende og i samme ubehagelige stil skete jo for kort tid siden, da regeringen tog Venstre og De Konservative ved hånden og betalte politiforliget med de mange millioner kroner fra dødepakken, der fratog den efterlevende den afdødes pension straks efter dødsdagen, uanset indkomst og formueforhold. Det er ganske enkelt uanstændigt. I Dansk Folkeparti mener vi naturligvis, at den sag må tages op igen.

Heldigvis er det efterhånden gået op for regeringen, at de økonomisk svagest stillede pensionister ikke mere har nogen jordisk chance for at få enderne til at nå sammen. Mon ikke Dansk Folkeparti har en andel i den erkendelse? Et valg ligger jo og lurur lige om hjørnet.

Så til de enkelte forslag: Her er varmetillægget utrolig vigtigt, og det, vi i Dansk Folkeparti vil fokusere utrolig meget på, er netop varmetillægget, og i udvalgsarbejdet vil vi stille en masse spørgsmål. Der er ingen pensionister i Danmark, der må sidde og fryse til vinter, hverken ejere eller lejere.

Det er godt, at varmetillægget følger udviklingen i energipriserne, og at det varme vand nu bliver medregnet, men forslaget er umuligt at administrere, da forsyningsselskaberne nogle steder opkræver meget store faste afgifter, der ikke gives varmetilskud til, og det må så bringes i orden, således at tilskuddene bliver ensartede.

Ligeledes skal vi have helt konkrete beregninger på, hvor store de reelle kompensationer bliver set i forhold til energiprisstigningerne. Vi vil ganske enkelt have eksempler, der sort på hvidt viser, hvor meget og hvor lidt de enkelte grupper bliver kompenseret.

Det er uhyre positivt, at pensionisterne nu får et retskrav på at få udbetalt helbredstillægget, således at behovet ikke længere er underlagt det kommunale skøn, der jo som bekendt i mange tilfælde bundet i en ren og skær kommunal kas-